

R o z s u d e k

J m é n e m r e p u b l i k y

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Ryby a soudců JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Milana Taubera v právní věci žalobce: **Servis Leasing a.s.**, IČ 601 96 971, se sídlem v Praze 4, Na Krčské stráni 1956/37, zast. **Mgr. et Mgr. Václavem Sládkem**, advokátem v Praze 5, Janáčkovo nábř. 51/39, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu**, Praha 1, Štěpánská 28, o přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 28.2.2008 č.j. 3105/08-1500-108439, ve spojení s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně, t a k t o:

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28.2.2008 č.j. 3105/08-1500-108439 (dále jen „*rozhodnutí žalovaného*“), kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, resp. platebnímu výměru vydanému Finančním úřadem pro Prahu 4 dne 27.9.2007 pod č.j. 303220/07/004515/6965, kterým bylo žalobci předepsáno penále ve výši 2 414 945,- Kč za prodlení úhrady daňových povinností u daně z přidané hodnoty (dále „*DPH*“) za zdaňovací období od 1.9.2002 do 30.9.2002 (dále „*platební výměr na daňové penále*“), a to podle ust. § 63 zákona č.337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění účinném před novelizací provedenou zákonem č.230/2006 Sb. (dále „*zákon o správě daní a poplatků*“).

Žalobce poukázal na to, že otázku správnosti a zákonnosti příslušných rozhodnutí o vyměření daňového nedoplatku posuzuje též soud ve věci vedené pod sp. zn. 8 Ca 235/2007 a že napadené *rozhodnutí žalovaného* tak přímo souvisí s uvedenou věcí. K doměření DPH došlo na základě kontroly správnosti a úplnosti daňového přiznání žalobce za zdaňovací období září 2002, červen 2003, červenec 2003 a prosinec 2003, na jejímž základě správní orgán prvního stupně (Finanční úřad pro Prahu 4) dospěl k závěru, že nebyly dány podmínky pro uplatnění nároku na odpočet DPH v případě zdanitelného plnění ve výši 10 606 798,- Kč od společnosti E. Předmětem zdanitelného plnění byl nákup lakovací kabiny AIRTECH MODULAR, rovnacího rámu CHIEF EZ Liner, laserového měření CHIEF Gensis 2 a kompresoru k lakovací kabině Schneider Bohem. Tento předmět plnění podle žalobce fyzicky skutečně existuje a byl řádně předán leasingovému nájemci, pro kterého byl předmět plnění žalobcem zakoupen. Existence předmětu plnění nebyla správním orgánem prvního stupně zpochybněna. Penále, které je předmětem tohoto přezkumného řízení, představuje

příslušenství DPH, která byla žalobci vyměřena dodatečným platebním výměrem na DPH ve výši 2 333 496,- Kč za zdaňovací období září 2002, potvrzeným následně žalovaným a přezkoumávaným ve zmíněném paralelním přezkumném řízení. Napadené *rozhodnutí žalovaného* je podle žalobce stejně jako napadené rozhodnutí ve věci doměření daně postaveno na závěru, že žalobce nemohl uplatnit nárok na odpočet DPH v případě zmíněného zdanitelného plnění ve výši 10 606 798,- Kč. Ze strany finančních orgánů nebylo podle žalobce provedeno dokazování, na jehož základě by bylo možno učinit závěr, že žalobce nepřijal plnění od plátce DPH a nemohl by proto uplatnit nárok na příslušný odpočet DPH na vstupu. Žalobce proto pokládá za nezákonné jak doměření DPH, tak i předepsání daňového penále.

Podle odůvodnění napadeného *rozhodnutí žalovaného* je platební výměr na penále deklaratorním rozhodnutím, kterým správce daně pouze sděluje daňovému dlužníku skutečnost, že k datu uvedenému v platebním výměru u něho evidoval penále (v částce uvedené v tomto výměru). V daném případě bylo penále v souladu s ust. § 63 zákona o správě daní a poplatků (ve znění účinném před novelizací provedenou zákonem č.230/2006 Sb.) počítáno z částky 2 333 496,- Kč, a to ode dne 26.10.2002 za každý den prodlení sazbou 0,2% po dobu prvních 500 dnů prodlení a za každý další den prodlení ve výši 140% diskontní úrokové sazby ČNB platné v první den kalendářního čtvrtletí až do dne 28.6.2006 (den předcházející dni, od něhož bylo povoleno posečkání uvedené částky). Námitky vztahující se k vyměření DPH za září 2002 jsou tak k danému odvolacímu řízení proti platebnímu výměru na daňové penále irelevantní, daňová povinnost je přitom podle odůvodnění *rozhodnutí žalovaného* vyměřena pravomocně a vykonatelně.

Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný trvá na tom, že daňové řízení ohledně DPH za zdaňovací období září 2002 je dokončeno a rozhodnutí, kterým byla dodatečně vyměřena daňová povinnost v částce 2 333 496,- Kč, je pravomocné a vykonatelné. Uvedená částka se nezměnila ani ke dni vydání napadeného *rozhodnutí žalovaného* a námitky vztahující se k vyměření DPH jsou ve vztahu k správnosti a zákonnosti napadeného *rozhodnutí žalovaného* irelevantní, stejně jako skutečnost, že o žalobě proti dodatečně vyměřené daňové povinnosti není dosud rozhodnuto (tzn. k datu vyjádření žalovaného k žalobě; *poznamenává se, že v přezkumném soudním rozhodnutí vedeném pod sp. zn. 8 Ca 235/2007 o ní bylo rozhodnuto dne 31.5.2010*).

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě a stejně tak i žalobce soud informovali, že Ministerstvo financí rozhodnutím ze dne 24.6.2008 č.j. 49/104482/2007-491 v řízení podle ust. § 55a zákona o správě daní a poplatků vyhovělo částečně žádosti žalobce a z penále na DPH za zdaňovací období září 2002 ve výši 2 414 945,- Kč prominulo částku 2 270 048,- Kč, a to zejména s přihlédnutím ke skutečnosti, že žalobce nevykazuje nedoplatky na daních, výše příslušenství přesáhla výši dodatečně vyměřené daně a spolupráce daňového subjektu se správcem daně je dobrá a rovněž i s přihlédnutím k datu zahájení daňové kontroly. Přes prominutí větší části daňového penále žalobce setrval na podané žalobě v rozsahu zbývajících částí vyměřeného penále, které nebylo prominuto a které odpovídá částce 144 897,- Kč.

Při soudním jednání, jemuž byli přítomni zástupci obou účastníků řízení, žalující strana zdůraznila, že též soud v řízení vedeném pod sp. zn. 8 Ca 235/2007 zrušil související rozhodnutí žalovaného týkající se samotné DPH, a to z procesních důvodů, resp. z důvodů neúplného dokazování. Žalovaná strana připomněla, že přezkoumávané rozhodnutí na daňové penále bylo vydáno v době pravomocného rozhodnutí týkajícího se DPH a že na základě

rozsudku ve zmíněné související věci (tzn. sp. zn. 8 Ca 235/2007) dosud nebylo vydáno nové rozhodnutí ve věci DPH a výše penále závisí právě na této skutečnosti.

Soud přezkoumal napadené *rozhodnutí žalovaného* v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst.2 s.ř.s.), avšak žalobu neshledal důvodnou. *Rozhodnutí žalovaného* obsahuje dostatečně přesvědčivé odůvodnění, žalobcovo odvolání proti *platebnímu výměru na penále* bylo posouzeno po stránce skutkové (věcné) i právní bez právního pochybení. Při přezkoumávání zákonnosti a správnosti napadeného správního rozhodnutí *je soud povinen vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu* (§ 75 odst.1 zákona č.150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s.ř.s.“).

Podle ust. § 63 zákona o správě daní a poplatků (před novelizací, která byla učiněna zákonem č.230/2006 Sb. a která nahradila institut penále za prodlení s daňovou povinností institutem úroku z prodlení za nezaplacení daně v den její splatnosti) bylo penále sankcí za prodlení s nezaplacením splatné částky daně nejpozději v den její splatnosti. Podle odstavce 4 cit. ustanovení bylo penále splatné dnem, kdy byly splněny zákonem stanovené podmínky pro jeho uplatnění. Předpis penále podle cit. ustanovení sděloval správce daně daňovému dlužníkovi, resp. o něm daňového dlužníka vyrozumíval platebním výměrem, proti němuž se daňový dlužník mohl odvolat do třiceti dnů od jeho doručení. Byla-li rozhodnutím o odvolání proti stanovení daně nebo jiným rozhodnutím o daňové povinnosti předepsaná daň zcela nebo zčásti odepsána, odepisuje se podle odstavce 5 cit. ustanovení z *úřední povinnosti* také penále, které z odepsané daně bylo předepsáno, pokud v rozhodnutí není stanoveno jinak.

V první řadě je třeba k žalobní námitce zdůraznit, že předmětem právního sporu v tomto soudním řízení správním je přezkoumání rozhodnutí žalovaného včetně platebního výměru správního orgánu prvního stupně, tedy správních rozhodnutí týkajících se daňového penále a nikoli DPH, a proto v něm nejde o přezkum otázky správnosti a zákonnosti či nesprávnosti a nezákonnosti pravomocného vyměření samotné daně, nýbrž o přezkum sdělení penalizace, která je ve vztahu k vyměření dani akcesorická.

Daňové penále podle ust. § 63 zákona o správě daní a poplatků bylo institutem majícím povahu příslušenství daně, které v zásadě *sleduje osud samotné daně* (§ 58 zákona o správě daní a poplatků). Totéž se týká institutu úroků z prodlení, který zmíněné penále později nahradil. Rovněž podle nové právní úpravy daňového řízení, což je významné pro žalobcův požadavek, *sledují osud daně* – mimo jiné – úroky a penále, nadále považované za tzv. příslušenství daně (§ 2 odst.5, § 264 odst.1, 2 zákona č.280/2009 Sb., daňový řád).

Platební výměr, kterým se daňovému subjektu sděluje daňové penále, je konstantní judikaturou považován za deklaratorní rozhodnutí, neboť správce daně jím pouze deklaruje předpis penále, aniž by o něm konstitutivně rozhodoval (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu, dále „NSS“ ze dne 28.5.2008 č.j. 9 Afs 112/2007-72 a ze dne 17.1.2008 č.j. 9 Afs 65/2007-54, www.nssoud.cz).

Napadením platebních výměrů na daňové penále (příslušenství daně) poté, kdy odvolání proti nim bylo žalovaným zamítnuto, nelze „dohnat“ nespokojenost se samotným vyměření daně. Přezkoumává-li se proto rozhodnutí, kterým bylo stanoveno penále, pouze se zjišťuje, zda existuje pravomocné vyměření daně a prodlení s jejím placením. V rámci správního uvážení se posoudí, zda stav účtu dlužníka vyžadoval, aby bylo penále sděleno, resp. předepsáno (srov. rozsudky NSS ze dne 21.7.2005 č.j. 1 Afs 117/2004-50 a ze dne 30.9.2008

č.j. 8 Afs 38/2008-57, www.nssoud.cz). Výše daňového penále za pozdní zaplacení daně vyplývala přímo ze zákona. Pro vznik zákonné povinnosti platit daňové penále podle ust. § 63 zákona o správě daní a poplatků, ve znění před novelizací provedenou zákonem č.230/2006 Sb., bylo právně irelevantní, z jakého důvodu nebyla daň zaplacená, resp. z jakého důvodu vznikla primární povinnost uhradit vyměřenou daň (srov. rozsudek NSS ze dne 16.8.2007 č.j. 7 Afs 156/2006-91, www.nssoud.cz).

Pro přezkum zákonnosti *rozhodnutí žalovaného* ohledně penále, předepsaného správním orgánem prvního stupně v době pravomocného vyměření daně (dodatečným platebním výměrem vydaným Finančním úřadem pro Prahu 4 dne 24.5.2006 pod č.j. 185771/06/004515/6965, když odvolání proti němu bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 22.5.2007 č.j. 8467/07-1300-108624), tak není rozhodná ani skutečnost, která je soudu známa z jeho činnosti a o níž se zmínili účastníci řízení při soudním jednání, že totiž rozsudkem jiného jeho senátu ze dne 31.5.2010 č.j. 8 Ca 235/2007-90 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 22.5.2007, jímž bylo zamítnuto odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru na samotnou DPH za zdaňovací období září 2002, avšak výlučně pro procesní vady ve správním řízení, resp. proto, že žalovaný svým postupem *nezajistil, aby skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daňové povinnosti byly zjištěny co nejúplněji*. Do vydání nového rozhodnutí v dalším řízení u žalovaného nelze předjímat jeho meritorní závěr.

Z uvedených důvodů byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta (§ 78 odst.7 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst.1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovaný byl sice v řízení plně úspěšný, avšak při jednání se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek a z důvodů stanovených v § 102 a násl. s.ř.s., včetně podmínky být zastoupen advokátem, nemá-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie. Kasační stížnost, o níž rozhoduje Nejvyšší správní soud, lze podat u Městského soudu v Praze do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku.

V Praze dne 7.1.2011

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu